

Jaskinia Wiercica

Położenie: Ostrężnik, gmina Niegowa

Długość jaskini: 210 m.

Głębokość: 31 m.

Wysokość otworu: ok. 400 m npm.

Ekspozycja otworu: SW.

Jaskinia o rozwinięciu pionowym, zwiedzanie wymaga użycia liny. Dla dokładnego poznania całej próżni konieczne są umiejętności wspinaczkowe i specjalistyczny sprzęt.

Ze wsi Trzebniów idziemy piaszczystą drogą za znakami szlaku czerwonego w kierunku Ostrężnika. Po ok. 800 m od Trzebniowa skręcamy ze szlaku w kierunku północnym. Piaszczysta droga wyprowadza na zalesiony grzbiet, biegnący od Ostrężnika w kierunku wschodnim. Grzbietem tym idziemy ku zachodowi. Punktem charakterystycznym, ułatwiającym znalezienie jaskini, jest nie wysychająca kałuża. Otwór jaskini znajduje się w szczytowym rejonie garbu - w leju położonym 3° m na północ od drogi. Niewielki, ciasny otwór na dnie leja doprowadza na krawędź pionowej studni, gębokiej na 12 m (zjazd na linie). Z jej dna po długim stożku usypiskowym docieramy do wielkiej sali o znacznej wysokości. Dno sali stanowi najniższy punkt jaskini. W końcowej części komory, we wnętrzu, urządzona jest kapliczka z obrazem NMP Jasnogórskiej. Dno sali pokrywa rumosz i bloki wapienne, pod którymi w niektórych miejscach znajduje się namulisko zawierające szczątki kostne. W początkowej części sali w roku 1966 znaleziono szczątki niedźwiedzia jaskiniowego; naukowcy stwierdzili, że jest to największy ze znalezionych w Polsce okazów. Jaskinia nie posiada bocznych odgałęzień, cały system rozwinięty jest pionowo. Ze stropu korytarza i sali odchodzi szereg pionowych kominów kilkunastometrowej wysokości, połączonych między sobą korytarzami na różnych poziomach.

Do utworzenia tego działu posłużono się książką:

"Jaskinie Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej" Szelerewicz Mariusz, Górny Andrzej - Wydawnictwo PTTK "Kraj", Warszawa-Kraków 1983